

वधिरः

तुत्तमान्नः । तत्पथ्यायः । चक्रतलान्नः २
मध्यान्नः ३ सितजाम्बकः ४ वनेष्यः ५ मन्मथा-
नन्दः ६ मदनैष्ठाफलः ७ । तस्य कोमलफल-
गुणाः । कटुत्वम् । अम्लत्वम् । पित्तदाहदलक्ष ।
तस्य सुपक्वफलगुणाः । खादुत्वम् । मधुरत्वम् ।
पुष्टिवीर्यबलप्रदलक्ष । इति राजनिर्घण्टः ॥

वह्निशिलाः, त्रि, (वह्ना शिला चूडा यस्मिन् ।)
शिशुः । इति मेदिनी । खे, १५ ॥ शिखावन्धन-
त्रिशिष्टः । यथा, प्रायश्चित्ततत्त्वप्रवचनम् ।
“सदोपवीतना भायं सदा वह्निशिलेन तु ।
त्रिशिखो युपवीतश्च यत् करोति न तत् क्षतम् ॥”
वह्निशिला, स्त्री, (वह्ना शिखा यस्याः ।) उच्यते ।
इति मेदिनी । खे, १५ ॥ (वह्ना शिखा केश-
कलापो यस्याः ।) सम्बद्धकेशा च ॥

वध, क वन्धे । इति कविकल्पद्रुमः । (पुरा-
पर०-सक०-सेट् ।) क, बाधयति । इति दुर्गा-
दासः ॥

वध, ड निन्दे । वन्धे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) ड, वीभक्षते खलं
लोकः । वधते तत्र त्यादयो न प्रयुज्यन्ते । इति
रमानाथः ।
‘भावधिष्ठा जटायुं मां वीतां रामाहमैचिधि ।
इति भङ्गः । ६ । ४१ ॥ इति दुर्गादासः ॥

वधिरः, त्रि, (वध्नाति कर्षमिति । वन्ध + “इषिमदि-
सुदीति ।” उच्चा० १ । ५२ ॥ इति किरप् ।)
अवधेन्द्रियरहितः । श्रुतिशक्तिहीनः । काला
इति भाषा । तत्पथ्यायः । इङ्, २ । इत्य-
मरः । २ । ६ । ४८ ॥ कलः ३ अवस्थापटुः ४ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ उच्येःअवाः ५ । इति
संक्षिप्तसारोदाहृतिः ॥ (यथा, मनुः । ११ । ५२ ॥
“एवं कर्मविशेषेण जायन्ते सङ्घिर्हिताः ।
जडमूलावधिराविक्रतास्ततयस्तथा ॥”
वाधिर्यनिदानं यथा,—
“यदा शब्दवहं वायुः श्रोत आहत्य तिष्ठति ।
शुद्धः शिष्टान्वितो वापि वाधिर्यं तेन जायते ॥”
इति माधवकरः ॥
अथाध्यवाधिर्यमाह ।
“वाधिर्यं बालदृष्टोत्वं विरोत्यश्च विवर्णयेत् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥ ३ ॥
अस्यौषधम् ।
“कर्षमूले कर्षनादे वाधिर्यं चेद् एव च ।
चतुर्विधं च रोगेषु सामान्यं भेषजं स्मृतम् ॥
शुद्धवेरश्च मधु च सैन्धवं तैलमेव च ।
कटुखं कर्षयोर्धायमेतत् स्याद्देवनाभम् ॥ १ ॥
कर्षमूले कर्षनादे वाधिर्यं चेद् एव च ।
पूरकं कटुतैलेन हितं वातघ्नमौषधम् ॥ २ ॥
शिखरिश्चारजवारितत्क्षतकल्केन साधितं
तैलम् ।
अपहरति कर्षनादं वाधिर्यं चापि पूरकतः ॥
शिखरी अपामार्गः ॥ ३ ॥
गवां मूत्रेण विस्त्राणि पिष्ट्वा तैलं विपाचयेत् ।
सजलश्च सङ्गुणश्च तदाधिर्यहरं परम् ॥

वधट

चौरमन्त्राजं यास्यम् । विस्त्रलेणम् ॥ ४ ॥” इति
भावप्रकाशः ॥ यथा च ।
“शुष्कमूलकमुष्णीनां चारो हिकुलनागरम् ।
शुष्कं चतुर्गुणं इत्यात्तैलमेतैर्विपाचयेत् ॥
वाधिर्यं कर्षमूलकं पूयसावश्च कर्षवीः ।
क्रिमयश्च विगच्छन्ति तैलस्यास्य प्रपूरणात् ॥” ५
इति गारुड १६७ अध्यायः ॥

व(ध)घः, स्त्री, (वध्नाति प्रेम्णा या । वन्ध + ऊः
नलोपश्च । अन्तःस्यवाद्दौ तु वधति संसारभारं
उच्यते भर्त्रादिभिरिति वा । वध + “वधेर्धश्च ॥”
उच्चा० १ । ५५ । इति ऊः यञान्तादेशः ।)
नारी । सुवा । एका । इत्यमरः । १ । १ । १०१,
१ । ४ । ११३ ॥ (अस्याः पर्यायो यथा,—
“एका स्याद्द्वाराक्ष्णी देवी मरुत्काला जता
लघुः ।
समुद्रान्ना वधुः क्रौटिवर्षाङ्कापिकेत्वपि ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ।)
धारिवोधधिः । श्टी । (अस्याः पर्यायो यथा,
“श्टी पलाशी वङ्गश्या सुव्रता गन्धमलिका ।
गन्धारिका गन्धवर्षधुः पृथुपलाशिका ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
नवोद्गा । (यथा, रघुः । ७ । ४ ।
“वरः स वध्ना सह राजमार्गं
प्राप भ्रजन्त्यानिवारितोद्यम् ॥”)
भार्या । इति मेदिनी । धे, १४ ॥ भरतेन
अमरकोषटीकायां पवर्गायवकारादिवन्धधातुना
निष्पादितोऽयम् । मेदिनीकारेण तु अन्तःस्य-
वकारादिशब्दमध्ये संयह्यतेः । अथ नववध्ना
द्विरागमनयात्रा । तत्राष्टमदशमद्वादशवृत्तुर्ध-
वर्षाणि निधिष्ठानि । मासाः मार्गशीर्षफाल्गुन-
वैशाखा विहिताः । पक्षः शुक्लः । पुष्यस्ताती
हस्ताघनिशोराबाहोरापरफल्गुश्रुतरभाद्रपद्-
रेवतीश्रवशशरोरोहिणीपुनर्वसुपूर्वाषाढा ए-
तानि नक्षत्राणि विहितानि । सोमबुधशु-
भ्रशुक्राणां वाराः विहिताः । तिथयो यात्रा-
प्रकरणोक्ताः । चन्द्रताराशुद्धौ कालशुद्धौ चण्ड-
सार्धवारवेकादिकमुक्तादीन् परित्यज्य कनैवा ।
इति ज्योतिषम् ।
“इत्ते पाविश्रुहे गेहान् पितुः पतियश्च प्रति ।
पुनरागमनं वध्नासद्विरागमनं विदुः ॥
विवाहमात्रं प्रथमं वध्ना नागमनं यदि ।
तदा सर्वमिदं चिन्तनं युग्माद्वन्दं विचक्षणेः ॥
सुक्ता पिष्टयेहे नारी शुद्धे स्नामियहे
यदि ।
दौर्भाग्यं जायते तस्याः श्रपन्ति कुलनायिकाः ॥”
इति ज्योतिषस्यम् ॥

वधूजनः, पुं, (वधूरेव जनः ।) बोधित् । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, माघे । ३ । ५२ ।
“चित्प्रतिशोऽपि सुखारविन्दे-
नैधूजनसन्मधश्चकार ॥”)
वधूटशयनं, स्त्री, (वधूटीनां शयनमिव । एषो-
दरादिकारसाकारः ।) गवाचः । यथा,—

वन्धः

“वातायनं यथाद्यः स्याद्बधूटशयनतया ॥”
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वधूटिः, स्त्री, (अल्पवयस्का वधुः । अल्पार्थे
वधूटी, स्त्री, (वधुः डीप् । यद्वा, वधू + “वयस्य-
चरम इति वाच्यम् ॥” ४ । १ । २० । इत्यस्य
वार्त्तिः इति डीप् ।) पुत्रभार्या । इति भरत-
हृतरत्नकोषः । सुवाचिनी । इति हेमचन्द्रः ॥
अल्पा वधुः । यथा,—
“नूतनजलधरश्चये गोपवधूटीदुकूलचौराय ।
तस्मै नमः क्षत्राय संवारमहीरुस्य बीजाय ॥”
इति भाषापरिच्छेदः । १ ।
वधूत्वप्रसवः, पुं, (वध्ना उत्सव आर्णवः स एव
प्रसवः पुन्यार्थस्य ।) रक्ताम्बानः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

वधं, स्त्री, (वध्नातेऽनेनेति । वन्ध + “सर्वधातुभ्य-
ङ्ङ् ॥” उच्चा० ४ । १५८ । इति ङ्ङ् ।) सीस-
कम् । इत्यमरः ॥ वप्रमिति पठति स्वाप्ती ।
(अस्य पर्यायो यथा,—
“सीसं वप्रश्च वप्रश्च योगेऽं नागनामकम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
वधौ, स्त्री, (वध्नातेऽनया । वन्ध + “सर्वधातुभ्य-
ङ्ङ् ॥” उच्चा० ४ । १५८ । इति ङ्ङ् । धित्वात्
डीप् ।) चर्मरज्जुः । इत्यमरः । १ । १ । ११३ ॥
वधौ हिरेफेति केचित् । वधूणां चर्मवन्धे भवा
वाहुर्दौर्भाग्यदिरिति ङ्ङुः ॥

वन, द ड उ याचने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तना०-आत्म०-ङ्ङि०-सेट् । ङावेट् ।) द ड,
बहुते । उ, बनिन्वा बला । इति दुर्गादासः ॥

वन्ध, औ ग वन्धे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (ङा०-
पर०-सक०-अनिट् ।) औ, अवागन्तीत् । ग,
वध्नाति । वक्षान्तं श्रुतं सुचं सुचं श्रपयेः किं
धूर्ने निर्वन्धसे । इत्यपपाठः । निर्वन्धते इति
पाठ्यमिति रमानाथः । वस्तुतस्तु अस्य मन्-
क्षतानिद्यतया नीरभावे आत्मनेपदे च विद्मम् ।
इति दुर्गादासः ॥

वन्ध, क वन्धे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा०-पर०-
सक०-सेट् ।) क, वन्धयति । इति दुर्गादासः ॥
(यथा, रामायणे । २ । ८४ । ४ ।
“वन्धयिष्यति वा पाशैरथवासान्ना वधिष्यति ॥”)
वन्धः, पुं, (वन्ध + हलश्चेति घञ् ।) व्याधिः ।
वन्धनम् । इति मेदिनी । धे, ६ । श्रौररम् ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (कर्मेजनिताहृष्टवशात् देहा
हेहान्तरोत्पत्तेः श्रौररस्य तथात्वम् ।) यद्वादि-
वेष्टनम् । इति शब्दरत्नावली । तद्विरयं यथा,
“रूपारुकेविनिहतो भवन्स्य वन्धः
कर्णः सन्धश्चमिह युग्मशरैकनिष्ठम् ।
एकीकृतं रचनिशाकरयुग्ममुक्त-
शेषं ततो भवति पिच्छपदं यद्दस्य ॥
यद्बभूमिसमाहृतपिच्छपदं
वसुलोचनरन्ध्रगणैर्गुणितम् ।
रविभूधरिश्चिद्योगेऽहृत-
मायवयस्यितिकश्चपदम् ॥”